

PUNT DE

EL PLAT DE LLENTIES

De tothom es coneguda la faula de la Bíblia, en la que l'hereu ven els seus drets al fadristeria per un plat de lleties. La majoria dels creients o dels que es diuen creients la consideren això, una faula. No tenen cap necessitat de meditar sobre que pot significar, car per a aquesta classe de senyors, ésser creient equival a estar en possessió de la veritat.

Jo, pobre de mi, no tinc cap fórmula infalible i he de pensar a cada moment, que cal fer, que vol dir tal o tal altre cosa... com deia aquell, "la funesta mania de pensar". I degut a això opino que moltes de les faules dels llibres sagrats, siguin la Bíblia, l'Alcorà o els Veddas, tenen, con les faules dels infants, la seva moralitat. I així, l'hereu de la faula em fa pensar en l'actual societat.

Una de les característiques que distingeixen la societat neocapitalista avui existent, de la societat que pre-conitzem, es la diferent manera de pensar en el futur.

La societat neocapitalista cerca, sobretot, el guany immediat, sense preocupar-se de demà. Veiem-ne alguns exemples:

Durant anys ha malgastat- i se gueix fent-ho- el petroli, producte de síntesi natural, que costa milenis de fer-se, en la forma més baixa d'energia, la calefacció, quan a partir d'ell es poden obtenir un seguit de productes diversos, des de proteïnes a plàstics.

Cuan a conseqüència d'aquesta disbauxa, es produïx l'actual crisi energètica, preté resoldre-la amb la construcció de centrals nuclears, que donaran de moment uns guanys fabulosos als seus promotors, però que no sabem si convertiran el país en un desert ra-

diactiu. El que si sabem segur es que canviem l'actual dependència per a la compra de petroli, dels països àrabs, a la dependència per a la compra d'urani a USA.

En un altre ordre de coses, hom ven els terrenys de conreu i els boscos per a fer-hi urbanitzacions. D'aquesta manera canvia un benefici petit, però segur i continuat, per un de més gran, cert, però que es produïx una sola vegada. Sense pensar que la població augmenta i amb ella les necessitats de que viures. Si d'ací a vint anys no hi ha qui culli fesols ni patates, tan se val! Tots tindrem " una segunda residencia de alto standing " paraulota que no sabem molt bé que vol dir, però com que sona a " gringo " deu ésser cosa fina.

I es tallen els boscos, sense els quals no hi ha producció d'oxigen, que per altre banda, els avions a reacció consumeixen en quantitats esfereïdores.

Enmerdem els camps amb residus de plàstics, que son practicament indestructibles, impeding el cicle natural de regeneració de la natura. Vem continuar destruir tota la vida de la majoria dels rius del país i estem a punt de conseguir el mateix amb la Mediterrània. Ens estem enmetzinant amb la carn, el peix o les verdures que menjem, que porten una alta concentració dels insecticides i plaguicides que es venen usant des de trenta anys ...

Es hora ja de que ens deturem i pensem un xic en aquest futur que cada dia es més negre. Escoltem les veus dels experts encara no venuts al capital i reorganitzem el nostre mode de viure d'una manera més natural. Encara que no sigui més que pensant en els nostres fills

Patrici